

MALE NOVICE.

Izhajajo vsak torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne. — Posamezne številke 10 v. — Po pošti se list ne pošilja.

Dr. Korošec skrbi za Maribor.

Belgrad, dne 21. febr.

Vladni komisar dr. Pfeifer je poslal v Belgrad k dr. Korošču dva trgovska zastopnika, da prosita ministrskega podpredsednika dr. Korošca, naj posreduje pri vladi, da dobi Maribor nujno potrebna živila. Dr. Korošec je sprejel mariborske zastopnike zelo prijazno in je takoj storil potrebne korake, da je belgrajska vlada dovolila oziroma nakazala Mariboru večjo množino raznovrstnih živil. Tako pride v kratkem v Maribor 7 vagonov dobre svinjske masti, ter 2 vagona povejenega, debelega špeha in mesa. Vrhutega imamo zagotovljenih več vagonov pšenične in koruzne more, riža, kave in raznih drugih predmetov iz Srbije in Hrvatske. Mariborska odposlanca se vrneta te dni v Maribor.

Italijanski napuh in pohlep.

Jugoslovanski zastopniki na mirovni konferenci v Parizu so v seji dne 19. februarja predložili svoje zahteve, po katerih bi ostala stara italijansko-avstrijska meja tudi nova meja med Italijo in Jugoslavijo. Ves Kras, Gorica, Trst, Istra in Dalmacija bi naj pripadala Jugoslovanom. Zavoljo tega je med italijanskim časopisjem zavladovalo veliko razjarjenje. Jugoslovanom se očita požrešnost po zemlji, brez mejna pohotnost in politična nezrelost. Italijanska drznost je celo tako velika, da odklanjajo Wilsonovo posredovanje v italijansko-jugoslovanskem sporu. Toda italijansko rohnenje bo Wilsona ravno tako malo preplašilo, kakor nas Jugoslovane. Poznamo jih dobro te italijanske junake, ki so bili vselej in povsod tepeni ter bi bili gotovo bežali do sredine Italije, da jim niso Wilsonovi Amerikanci in Francozi prišli na pomoč. Sedaj pa bi ti vselej tepeni in vedno bežeči junaki radi dobili plačilo za svojo hrabrost, ki je vedno kazala pete. Kje je torej politična nezrelost, pohotnost in požrešnost po zemlji: ali pri Jugoslovanih, ki zahtevajo svojo jugoslovansko zemljo, katero so vedno junaško branili, ali pa pri Italijanih, ki do naše zemlje nimajo nobenih pravic in je tudi niso zavojevali kot zmagovalci? Ravno ta brezmejna drznost, ošabnost in požrešnost Italijanov bo tudi drugim zaveznikom odprla oči, da bodo z Wilsonom pristopili na

tisto stran, kamor jih kliče pravica, na stran Jugoslovanov.

Clemenceau.

Napad na Clemenceau-a je graško „Tagespost“ napolnil z zadovoljstvom, ki ga ne more prikrivati. Menda pa bo napad na bavarskega ministrskega predsednika Eisnerja in na bavarskega ministra Auerja nekoliko ohladil njeno zadovoljnost. Napadalec Cotin, ki je streljal na Clemenceau-a, je ekstremen socialist in anarhist. Stanje francoskega ministrskega predsednika se, kakor je predsednik Deschanell izjavil v zbornici, neprestanoboljšuje. Poroča se, da bo jutri že zopet začel nadaljevati svoje delo, ki mu ga nalaga mirovna konferenca.

Napad na bav. min. predsednika.

Bavarski ministrski predsednik Kurt Eisner umorjen. Iz bavarskega glavnega mesta Monakovega se dne 21. febr. poroča: Danes predpoldne je oddal poročnik grof Arco Valley na ministrskega predsednika Kurta Eisner v trenutku, ko je ta zapustil poslopje zunanega ministrstva in bil na poti proti poslopju deželne zbornice, iz samokresa dva strela in sicer od zadaj. Oba strela sta zadela Kurta Eisnerja v glavo in ga usmrtila. Napadalca je pa straža tako težko ranila, da umira.

Streli v bavarski deželni zbornici.

Iz Monakovega se dne 21. t. m. poroča: Danes predpoldne je v trenutku, ko je minister Auer v deželni zbornici izrazil stud nad umorom Kurta Eisnerja, planil v zbornico mož, ki je oddal več strelav na ministra Auerja. Padlo je tudi več strelav na galerijah. Auer je bil težko ranjen. Krogla je tudi smrtno zadela poslanca bavarske ljudske stranke Osel-a. Nevarno sta tudi bila ranjena dva ministrska uradnika. V zbornici je nastala silna panika. Vojaštvo straži zbornico. Ime napadalčeve še ni znano.

Punt nemških vojakov v Gradcu.

V nemškem Gradcu je v četrtek, dne 20. t. m., izbruhnil punt nemškoavstrijskega vojaštva. Popoldne ob pol treh se je zbralo okrog osem bataljonov vojaštva na dvorišču Andrejeve šole, ter se je v demonstrativnem sprevodu podalo pred grad in nato k zborovanju na Freiheitsplatz. Vojaštvo je nosilo tablice z napisi: »Naj živi social-

na republika, naj živi svetovna revolucija! Ven z odpravnino! Gorje nasprotnikom naših zahtev! Vzrok upora je, ker so nakazali odpuščenim vojakom malo odpravnino 55 K, ker je naznanjena odredba, da se bodo ustavile podpore, zlasli pa še, ker jim primanjkuje vsakdanjega živeža. Demonstracije so bile prav burne. Vojaštvo je trgalo častnikom zvezde in distinkcije z ovratnikov, vdrlo je v kavarne, zadrževalo je cestne vozove in tramvaj ter vpilo, žvižgalo in tulilo, kakor da bi bil sodni dan. Vsa ogromna množica — civilno prebivalstvo in vojaštvo — se je zbrala na »trgu svobode« (Freiheitsplatz), kjer so razni govorniki tolmačili svoje zahteve. Odposlanstvo, ki se je pogajalo z vojaško oblastjo, je poročalo o uspehih. Objubilo se jim je, da bodo podpore izplačevali še dalje in da dobi vsak mož mišimalno zahtevano odpravnino 600 K in sicer 300 K takoj, ostalo pa kakor hitro mogoče. K sklepu zborovanja je komunist Brodnig pozival množico, naj se le mirno razide, naj se v soboto (t. j. danes popoldne) zo pet zbere na istem trgu k protestnemu zborovanju. »Ako pa ne bodo izpolnili naših zahtev«, tako je končal svoj govor, »ali ako bodo poskušali jih zavláčevati, potem bo prišel za Gradec dan, kakršnega še ni doživel.«

Ti dogodki so značilni za duha, ki prešinja nemško »Volkswehr.« Moštvo, ki ni samo napadalo častnike, ki so jim prišli nasproti, marveč jih iskalo vsepovsodi, kjer bi jih le moglo najti, ki je častnike zasramovalo in pretepalo, tako vojaštvo kaže, da je nesposobno za obrambo domovine, a marveč, da je desorganizirana tolpa, ki sledi geslom najradikalnejšega socializma. Gradec bo pod terorjem svoje »Volkswehr« doživel še veliko bridkih ur.

Razne novice.

Madžari obdačili prekmurske Slovence. Kakor poročajo »Novine«, so Madžari naložili slovenskemu Prekmurju visok, izreden davek za zastraženje meje proti Jugoslaviji. Davek se iztirjuje z veliko brezobzirnostjo. Madžarsko vojaštvo, ki je nastanjeno v obmejnih vaseh ob Muri, se kolikor toliko prijazno vede naspram slovenskemu prebivalstvu in ga hoče pridobiti s tem za Madžare. Slovensko ljudstvo je pa prejkoslej zavzeto za priklopitev k svobodni Jugoslaviji.

Izvažanje živil iz nevtralne zone. Iz Cmureka nam poročajo, da izvažajo Nemci zdaj dan na dan velike množine živil v Nemško Avstrijo. V petek, dne 21. febr., popoldne so šle iz Radgone in Cmureka cele karavane vozov in živine po drž. cesti preko Trnovega in Straž v Lipnico. Tovorni avtomobili prevzemajo v Stražab blago, katero vozijo dalje proti Gradcu. Iz Gradca je prišel v vsako občino rekvizitor nemškoštajerske vlade, ki ima nalogo, da pobere vse, kar se da in spravi v Gradec. Nemški kmetje preklinjajo vladu Nemške Avstrije in zatrjujejo, da je stokrat bolje, biti pod vladu Jugoslavije, kjer ni bilo nobenih brezobzirnih rekvizicij, nego pod vladu Nemške Avstrije, ki rekvirira kmetom celo najpotrebnejša živila in ne obhodno potrebno živino. Tako je torej v Nemški

Avstriji, kamor si tako žele naši Nemci in posili nemci

Tranzenalna stanovanja (važno za tujce). Vojaško postajno poveljstvo je izdalo sporazumno z mestnim magistratom glede tranzenalnih stanovanj nove odredbe, ki so veljavne od 20. svečana naprej. Po teh odredbah mora vsak častnik, vojaški in civilni uradnik, pa tudi drugi k temu opravičeni, ki despejo po službenih opravkih v Maribor in so primorani ostati eno ali več noči tukaj, zahtevati nakazitev stanovanja pri voj. postajnem poveljstvu (okrajno glavarstvo soba št. 18). S tem nakazilom se mora podati dotičnik k mestnemu magistratu (mestno kajigovodstvo), kjer plača tranzenalno pristojbino in dobi stanovanjski listek. Pripomni se, da se tranzenalna stanovanja oddajo izrečno le za 1—2 noči in le v izjemnih slučajih do 8 dni. — Ostale odredbe so razvidne iz nabitih razglasov.

Maribor. Že precej dolgo časa je naše slovensko mesto osvobojeno švabskega jereobstva, a žalibog se še danes blestijo cestni in ulični napisi v blaženi švabščini in nas spominjajo na naše najstrupenejše sovražnike in krvoloke Avstrije in Prusije. Naš jugoslovanski Maribor, ki kakor znano, ni nikakoršna sporna točka, naj bi pokazal tudi na zunaj, da je slovenski, da je v območju kraljevine SHS. Kakšen utis napravi sedajšnje lice na naše prijatelje Francoze in druge ententine misije, ki prihajajo v naš slovenski Maribor, bo vsakomur razumljivo. Apelujemo tozadevno na kompetentne faktorje, da tudi v tem oziru kakor hitro mogoče očistijo mesto raznih Elizabetinih, Tegetthoffovih, Bismarčevih, Franc Jožefovih cest in Wilhelmovih trgov, ki nas neljubo spominjajo na minule čase avstrijske sužnjosti.

Industrija s sladkorjem v Jugoslaviji. V »Nevenu« razpravlja ravnatelj osječke tovarne sladkorja Jan Srynta, da bo v Jugoslaviji prišlo povprečno 5 kg sladkorja na osebo v letu. Če računamo državo SHS z 13 milijoni prebivalcev, znaša potreba 650.000 q na leto. Da dobimo to množino, je treba približno 5 milijonov q sladkorne repe in je v ta namen treba posejati 68.461 oralov s sladkorom peso. Tovarn za sladkor je v območju Jugoslavije 8 in sicer: Beograd, Čuprija, Osijek, Cservenka, Vrbas, Uzora, Baranyavar in Bečkerek. Te so izdelovale pred vojno 6 milijonov q repe a vsled vojne so nastale težkoče, da se je letno izdelalo samo 1.500.000 q pese, kar odgovarja 200.000 q sladkorja. Naloga vlade bode, da priskrbi potrebno seme iz drugih držav in za bodoče določi površino, na kateri se bo sejala pesa. V češko slovaški republiki so že 30. oktobra 1918 določili urad, ki bo kot svetujoč član vlade stopil na mesto centrale za sladkor. V Češki pride 1 in eden četrt kilograma sladkorja mesečno na človeka. Srečne žene severnih bratov.

Žemljice v Mariboru. Jutri, nedeljo dopoldne bodo mariborski peki prodajali bele žemljice na družinske pole. Za vsako osebo, tudi za otroke pride 1 komad. Cena 20 vin. Stranke, ki dobivajo kruh pri trgovcih, si naj gredo po žemljice k peku, kateri dobavlja dotičnemu trgovcu.